

CLOSE UP

Det er næppe undgået vore læsers opmærksomhed, at *Bjarne Henning-Jensen* har filmatiseret *Knut Hamsuns* „Pan“. Heller ikke, at den har haft premiere, og at den har fået en højst blandet modtagelse i Oslo og Stockholm. Misforholdet mellem de svenske og de norske anmelderes opfattelse af filmens kvalitet er også blevet noteret i den danske presse, men det er „Politiken“, der jo altid med ihærdig årvågenhed har registreret alle filmmægteparrets planer, projekter og produktioner, som har gjort det største nummer ud af affæren. Under den dramatiske overskrift „Hvem kender Pan bedst?“ bragte man den 31. december 78 linjer citat fra begejstrede norske anmeldelser og 9 linjers sammentrængte citater fra de negative svenske recensioner. „Politiken“ knytter følgende ironiske kommentar til citaterne: „Forstår svenskerne sig bedre på Knut Hamsuns „Pan“ end digterens egne landsmænd?“ Man behøver såmænd ikke at besvære sig med så indviklede spekulationer. Forskellen i bedømmelsen skyldes simpelthen, at de norske anmeldere er meget dårligere end de svenske, og der er al grund til at regne mere med de svenske anmelderes jugement, hvad „Politiken“ også burde have vidst.

Men dette tilfælde bringer blot talrige andre tilfælde af citatfusik i erindring. Under hver festival, som har et dansk bidrag, skal man i vore aviser udsættes for de mest vamløse beretninger fra de udsendte korrespondenter om den enestående opmærksomhed, som vore film vækker. Man kender ikke til hemninger i de hykleriske rapporter og fyrer på bedste public relation-maner op under den nationale selvglædes enorme gryde. Journalister, der ellers nok er klar over, hvilke aviser der har betydning, og hvilke der ikke har det, går ikke af vejen for at hente citaterne fra de mest ligegyldige og talentløse. De, der dækker Berlin-festivalen, er aldrig i vanskeligheder. De behøver kun sjældent at ty til blade som „Bayerische Bauern-Zeitung“. Den kritikløse notabilitet *Friedrich Luft* er altid for hånden med intetsigende udsagn. Danske avisers filmreportage er kun sjældent talentfuld, virkelig kyndigt informerende og saglig, men i festival-tider er der absolut ingen forskel i stilen mellem filmjournalisternes skriverier og de panegyriske skrivelser, som tilflyder os fra udlejningsselskaberne.

I. M.

Fra museets billedarkiv

Der dukker stadig kopier af gamle danske film op. Museet får regelmæssigt mere eller mindre komplette film, der kommer frem fra gemmer her i landet. Det er dog heller ikke så sjældent, at udenlandske filmarkiver finder frem til danske film, som vi derefter sikrer os kopier af. Nylig har vi således fra „Ceskoslovenska Filмотeka“ i Prag modtaget en komplet kopi af én af *Lau Lauritzens* farcer. Den hedder „Han spiller Fodbold eller Nallemands Kalamiteter“, og den er produceret 1919 af „Nordisk Films Kompagni“. Hovedrollen spilles af den dengang så populære farcø *Frederik Buch*, og i øvrigt medvirker *Jutta Lund* og *Betty Kofoed*. I filmen er Buch fodboldentusiast, der kujonerer af sin kone og svigermor. De nægter ham at gå til fodboldkamp, og Buch prøver alle kneb for at slippe ud af huset. Blandt andet fingerer han selvmordsforsøg, og billedet viser ham i fuld gang med planlægningen af selvmordet.

